

Türk Hukukunda Tedbir Nafakası Temporary Alimony in Turkish Law

Merve AKPINAR İŞ

Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Yüksek Lisans Öğrencisi, Ankara, Türkiye

merve-a@hotmail.com / Orcid:0000-0001-5448-7393

Alındı: 15.11.2021 Kabul edildi: 25.12.2021 Yayınlandı: 31.12.2021

Özet

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu ve T.C. Anayasasında toplumun temelini oluşturan aile kurumuna oldukça önem verilmiş. Bu nedenle aile birliğinin korunması için taraflara çeşitli yükümlülükler yüklemiştir ve hakime yetkiler tanımıştır. Bu yükümlülüklerin başında da tedbir nafakası yer almaktadır. Tezimizin konusu, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu kapsamında tedbir nafakasıdır. Tedbir nafakası ile aile birliğinin bozulması durumunda zayıf olan tarafın korunarak muhtaç duruma düşmemesi amaçlanmaktadır. Tedbir nafakası, evlilik birliğinin devamı sürecinde boşanma kararı kesinleşinceye kadar zayıf durumda olan eş ve çocuğa muhtaç durumda olmayan eşin yardım yükümlülüğü olarak nitelendirilebilir. Çalışmamızda söz konusu yardım yükümlülüğünden tedbir nafakasını anlatmaya çalışacağız.

Abstract

Turkish Civil Code No. 4721 and the Turkish Constitution place emphasis on the family institution which constitutes the basis of society. Therefore, various obligations are assigned to parties and authorities are defined to Judge in order to maintain the unity of family. Alimony obligation comes first among these obligations. Subject of this thesis is Temporary Alimony within Turkish Civil Code No. 4721. Saving and preventing the weak party from being in need is aimed with temporary alimony. Temporary alimony can be defined as the obligation for help to the needy partner and the children within the unity of marriage until the divorcing judgement is declared. Temporary alimony is under the heading of maintenance alimony. Decisions, regarding how temporary alimony is evaluated in practice, in the scope of up to date Supreme Court and District Court of Appeal, are included in this thesis. In this thesis study, I will try to explain the temporary alimony caused by mentioned aid liability.

Anahtar Kelimeler

Nafaka, Nafaka
Yükümlülüğü, Tedbir,
Tedbir Nafakası, Geçici.

Keywords

Alimony, Alimony
Obligation, Temporary,
Temporary Alimony.

GİRİŞ

1. Nafakanın Tanımı ve Hukuki Niteliği

Nafaka, aile içindeki yardımlaşma ve dayanışmadan kaynağını almaktadır. Aile içinde bulunan bireylerin bir kısmının refah içinde olup, diğer bireylerin yoksulluk içinde bulunmaları genel ahlak kurallarına aykırı bulunmuştur. Kanun koyucu, aile içinde bulunan bireylerin birbirlerine yardım etmeleri durumunu genel ahlak kurallarına bırakmakla yetinmeyip bu durumu kanuni bir ödev haline getirmiştir.

Başka bir deyişle nafaka şu şekilde de ifade edilebilir: "Kanun koyucu tarafından kanunda koşulları nitelikleri belirlenmiş olan mahkeme tarafından bu düzenlemelere göre hükmedilen, genelde irat şeklinde ödenmesine karar verilen, sonradan değişen koşullara göre artırılması, azaltılması, sona ermesi mümkün olup, kendine has hukuki niteliklere ve özelliklere sahip olan kanuni bir tedbir ve kurumdur."

Türk Borçlar Hukuku sistemine göre borcun kaynakları çeşitli sınıflara ayrılmıştır. Bunlardan bir tanesi kişinin iradesi sonucu oluşan borçlardır. Birinci grup borçlar olarak sınıflandırabileceğimiz bu borçlar, kaynağını kişi veya tarafın iradesinden almakta olup "hukuki işlemde doğan borçlar" olarak adlandırılmaktadır. Birinci grup borçların içinde kişi iradesinin kusurlu olması ve hukuka aykırı olması sonucunda bir başka kişiye verilen zararın tazmini şeklinde ortaya çıkan borçlar da yer almakta olup, bu gibi borçlar "haksız fiilden kaynaklanan borçlar" olarak adlandırılmaktadır.

İkinci olarak irade dışı yani kişi veya kişilerin iradesinden kaynaklanmayan borçlar mevcuttur. Bu borçlar bir kişinin malvarlığı aleyhine haklı bir sebep olmaksızın zenginleşmesi nedeniyle ortaya çıkan ve "sebepsiz zenginleşmeden meydana gelen borçlar" olarak adlandırılan borçlardır. Ayrıca, bir kişi veya tarafın iradesinden kaynaklanmayan, kanunda öngörülen şartların gerçekleşmesi ile kanunun yüklediği bir yükümlülük biçiminde meydana gelen borçlar vardır ki bunlar da "doğrudan kanunundan doğan borçlar" olarak adlandırılır.

Nafaka borcunun kaynağı doğrudan kanundan doğan bir borç olarak karşımıza çıkmaktadır. Diğer bir deyişle, kişi iradesinden kaynaklanmayan, kanunda gerekli olan şartların ortaya çıkması sonucu doğan bir borçtur. Bütün borç ilişkileri kaynağını kanundan alır. Fakat nafaka borcu kanundan kaynaklanan diğer borç ilişkilerinden farklıdır. Aile hukukundaki nafaka borcu diğer borç ilişkileri gibi kişi iradesinden veya hukuka aykırı bir fiilden meydana gelmemektedir.

Genel olarak nafaka borcu, hukuki işlem ya da haksız bir fiil olarak algılanmaması gerekmektedir. Kanun koyucu aile bireylerinin birbirlerine yardım etme unsurunu sadece ahlaki normlar doğrultusunda değil kanunla güvence altına almıştır. Bu nedenle nafaka borcu kanunla ilişkilendirilen bir yükümlülüktür.

2. Tedbir Nafakası Kavramı

Eşlerin boşanma davası ya da ayrılık davası açmasıyla birlikte dava devam ettiği sürece tarafların yaşamlarını birlikte ya da ayrı sürdürmelerine yönelik kanunda herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır. Fakat, bu davaların doğal sonucu olarak eşlerin birlikte yaşamayacakları için mahiyeti gereği kabul edilmelidir. Eşlerin ortak yaşamı sürdürmemeyip boşanma veya ayrılık davaları açmaları durumunda, taraflardan birinin veya müşterek çocukların zarar görme riskleri ortaya çıkabilecektir. Doğma ihtimali bulunan risklerin önlenmesi için Türk Medeni Kanunu, boşanma davası açılmasıyla aile hakimini gerekli olan tedbirleri almakla yükümlü kılmıştır. Söz konusu yükümlülüğün yasal dayanağı ise Türk Medeni Kanunu'nun 169. maddesidir .

Türk Medeni Kanununda yer alan 169. madde gereğince herhangi bir boşanma ya da ayrılık davası açılmasıyla hakim dava süresince gerekli olan ve özelliklede eşlerin barınma, geçinme, malların yönetimi, çocuğun bakımı ve korunması gibi konularda re'sen önlem almaktadır.

Yapılan yasal düzenleme doğrultusunda aile mahkemesi hakimleri boşanma davaları süresince taraflar arasında ayrılık devam ederken taraflara herhangi bir tarih belirtmediği sürece dava tarihinden başlamak koşuluyla eşlerin barınması, korunması, geçinmesi ve malların yönetilmesi gibi konularda geçici tedbirler alabilmektedir. Bunun için taraflardan herhangi birisinin talebine gerek duymaz, kararları re'sen alır. Aynı zamanda bakmakla yükümlü oldukları çocuklar içinde aynı geçici kararlar alınabilmektedir.

Evlilik birliğinin kurulmasıyla başlayan ve eşlere yüklenen yardımlaşma yükümlülüğü boşanma ve ayrılık davası açıldığında sona ermez. Türk Medeni Kanunu boşanma veya ayrılık davasını gören aile hakimine davanın açılmasıyla maddi açıdan muhtaç durumda olacak eş lehine, diğer eş aleyhine nafaka takdir etme mecburiyeti getirmiştir. Boşanma veya ayrılık davası sonuçlanıncaya kadar hakimin takdir edeceği bu nafaka tedbir nafakası olarak adlandırılmaktadır.

3. Evlilik Birliği İçerisinde Hükmedilebilecek Tedbir Nafakası

Evlilik birliğinin kurulması eşlerin evlenmeleri suretiyle anlam kazanmaktadır. Türk Medeni Kanunu m.158/2'e göre, evlilik birliğinin sürdürülmesinde ortaklaşa hareket etmek, mutluluğun el birliği ile sağlanması, doğan çocukların bakımları, eğitimleri ve gözetimleri birlikte özenle yerine getirilmesi gerekmektedir. İlgili kanunda yer alan 158/3 maddesine göre de tarafların birlikte yaşaması, sadık kalması ve birbirlerine yardımcı olması bir zorunluluk olarak vurgulanmıştır.

Türk Medeni Kanunu'nun 195. maddesi detaylı bir şekilde ele alındığında evlilik birliği ve eşler ibarelerinin olduğu görülmektedir. Buradan da anlaşılacağı üzere mahkemenin tedbir nafakası talep edebilmesi için öncelikle ortada resmi bir evliliğin olması gerekmektedir. Taraflar arasında yalnızca dini nikahın bulunduğu filli birlikteliklerde hakim tedbir nafakasına hükmedemez. Aynı zamanda ilgili kanunun 195/2 maddesi gereğince hakim taraflardan evlilik birliği sonucunda doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi için tarafları uyarır ve onları uzlaştırmaya çalışır. Aynı zamanda eşlerin rızasıyla birlikte bunun için uzman kişilerden yardım isteyebilir.

Tarafların kanunlar çerçevesinde evlenerek evlilik birliğini kurmasıyla eşler bir arada yaşamaya başlar. Fakat, evlilik birliğinde meydana gelen çeşitli sıkıntılar sebebiyle eşler ortak bir karar ile veya eşlerden birinin kararı ile bir arada yaşamak isteyebilir.

Türk Medeni Kanununda yer alan 197. madde gereğince ortak hayat sebebiyle bireylerin kişiliklerinin, ekonomik güvenlikleri ve huzurlarının ciddi anlamda tehlikeye düştüğünü gördüğünde ya da anlaşıldığında taraflarından birisi ya da her ikisinin ayrı yaşama hakkı bulunmaktadır. Bu koşullardan herhangi birisinin görülmesi eşlerin ayrı yaşamaları için yeterlidir.

Birlikte yaşamaya haklı bir nedene dayanarak eşlerden birinin ara vermesi durumunda hakim Türk Medeni Kanununda yer alan 197/2 maddesi gereğince eşlerin birisinin isteği doğrultusunda birinin diğerine yönelik maddi ve manevi unsurlara ilişkin gereken önlemleri kendiliğinden alır.

Haklı bir sebep mevcut olmadığı halde diğerinin birlikte yaşamaktan kaçınması durumunda ya da ortak hayatın başka bir sebeple imkansız hâle gelmesi halinde Türk Medeni Kanunu m.197/3 gereğince eşlerden biri kanunda yer alan tedbirlerin uygulanmasını isteyebilir. Ayrı yaşamakta haklılık devam ettiği sürece, haklı olduğunu kanıtlayan eş lehine tedbir nafakası devam eder. Ayrı yaşamakta haklı bir sebebe mevcut olmadığı halde ayrı yaşayan eş lehine tedbir nafakasına hükmedilmez. Lehine tedbir nafakası isteyen eş ayrı yaşamada haklılık durumu ispatlanmalıdır.

4. Boşanma ve Ayrılık Davasında Talep Edilebilecek Tedbir Nafakası

Boşanma ve ayrılık davalarının açılmasıyla birlikte eşler arasında sevgi, saygı ve hoşgörü artık yerini kin ve nefrete bırakabilir, makul ve adil davranma söz konusu olmayabilir. Eşlerin bu denli hırs ve mücadele içinde oldukları boşanma veya ayrılık döneminde diğerine göre daha zayıf durumda olan eş ve çocukların korunması, muhtaç duruma gelmelerinin önlenmesine için önleyici tedbirlerin alınması gerekir. Böylelikle, dava sonuçlanıncaya kadar zayıf durumda olan eş ve çocukların muhtaç hale gelmeleri ve maddi ve manevi açıdan zarar görmeleri kısmen engellenmiş olur.

Boşanma ve ayrılık davası süresince talep üzerine ya da hakimin kendiliğinden zor durumda olan eş lehine dava tarihinden itibaren geçerli olacak şekilde takdir edeceği tedbir nafakası, boşanma davasında verilen hükmün kesinleşmesine kadar devam eder.

5.Çocuk Lehine Hükmedilecek Tedbir Nafakası

Türk Medeni Kanunda yer alan 327. madde gereğince evlilik birliği içerisinde doğan çocukların eğitimleri, bakımları ve korunmaları için gerek duyulan bütün giderler anne ve baba tarafından sağlanması gerekir. Bu noktada velayet unsuru göz önünde bulundurulmaz. Her iki tarafta bu yükümlülüğü yerine getirmek zorundadır. Bu yükümlülük çocuk ergin oluncaya kadar sürmektedir. Ergin olan çocuğun eğitimi boyunca anne ve babanın bu hakkı sona ermez, eğitim hayatının sonlanması beklenir.

Boşanma veya ayrılık davalarında çocuk yararına takdir edilen tedbir nafakası kural olarak dava tarihinden itibaren başlar. Fakat, yine lehine nafaka takdir edilirken çocuğun fiili olarak kimin yanında kaldığı önem arz edecektir. Boşanma veya ayrılık davası açıldıktan sonra henüz karar verilmeden tarafların müşterek çocuğu doğmuş ise bu takdirde çocuğa doğum tarihinden itibaren tedbir nafakası takdir edilir.

5.1. Evlat Edinilen Çocuk Lehine Hükmedilecek Tedbir Nafakası

Türk Medeni Kanunu m.282/2 gereğince; *“Soybağı ayrıca evlât edinme yoluyla da kurulur.”* Mahkeme kararı ile evlat edinme ilişkisi kurulur. Evlat edinme sonucu evlat edinen ile evlat edinilen arasında yapay bir soybağı ortaya çıkar.

Evlat edinme kararının kesinleşmesiyle, evlat edinen evlat edinilene karşı bakım yükümlülüğü altına girer. Bakım yükümlülüğü evlat edinilen tarafından yerine getirilmez ise evlat edinen bu durumda evlat edinenden nafaka talep edebilir. Evlat edinme sonucu ortaya çıkan nafaka yükümlülüğü karşılıklı bir yükümlülüktür. Evlat edinme ile asıl anne ve babanın velayet ilişkisi son bulacaktır. Ancak velayet ilişkisinin son bulması asıl anne ve babanın nafaka yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

6. Tedbir Nafakasının Başlangıcı ve Miktarının Belirlenmesi

Evlilik birliğinin kurulmasından itibaren, taraflara yüklenen yükümlülüklerle aykırı davranan eş hakkında diğer eş her zaman dava açarak tedbir nafakası talep edebilir. Tedbir nafakasının başlangıç tarihi hususunda doktrinde farklı görüşlerle karşılaşmak mümkündür.

Doktrinde baskın olan görüşe göre; hakimin kararı doğrultusunda verilen tedbir nafakasında dava tarihi dikkate alınır. Bu nedenle tedbir nafakasına ilişkin kararın dava tarihinin başladığı günden itibaren karar verilmesi gerektiği vurgulanır. Doktrinde yer alan bir başka görüşe göre ise, tedbir nafakasının başlangıç tarihi talep tarihi olarak değerlendirilir. Sonuç olarak bu görüşe göre, talep edilen tarih itibarıyla tedbir nafakasına hükmedilmelidir. Doktrinde bu konu ile alakalı son görüş ise, tedbir nafakası takdirinde kural olarak dava tarihi esas alınmış olsa dahi hakim

takdirine bırakılması gerektiği savunulmaktadır. Bu görüşe göre somut olayın özelliği önemlidir hakim tedbir nafakasının başlangıç tarihini takdir etmelidir.

Boşanma davasının sonucunda ayrılığa ilişkin hüküm kurulması veya ayrılık davası açılması durumlarında nafaka, davanın başladığı tarihten itibaren mahkemenin belirlemiş olduğu ayrılık süresi sonuna kadar devam etmektedir.

Türk Medeni Kanunu m.169 ile hakime boşanma ve ayrılık davası süresince gerekli olan her türlü önlemleri re'sen alma yetkisi tanınmakla beraber, aynı zamanda hakime bir yükümlülük yüklemiştir. Hakimin vermekle yükümlü olduğu tedbirlerin başında tedbir nafakası yer almaktadır. Hakim takdir edeceği tedbir nafakasının miktarını belirlerken elbette ki uyumsuzlukta bulunan belirli kriterlere göre belirlenmesi gerekir.

Hakim önüne gelen somut uyumsuzlukta herhangi bir nafaka belirlerken öncelikli olarak taraflara ait sosyal ve ekonomik unsurlar göz önüne alınır. Dava açılmasıyla birlikte düzenlenen tensip tutanağında tarafların sosyal ve ekonomik durumları ilgili kolluk kuvvetleri marifetiyle araştırılmalıdır. Düzenlenen tensip zaptı ile birlikte taraflara ait sosyal ekonomik durum araştırma raporlarının yanında tarafların sahip oldukları menkul ve gayrimenkul bilgileri de edinilmelidir. Taraflara ait sosyal ve ekonomik durumun araştırılmaması halinde verilecek karar eksik inceleme sonucu ortaya çıkan bir karar olacaktır.

Lehine tedbir nafakası talep eden eş eğer düzenli ve yeterli bir gelire sahip ise bu eş lehine nafaka takdir edilmez. Bağımsız olarak açılan bir tedbir nafakası davasında düzenli ve yeterli geliri olan eşin nafaka talebinin reddedilmesi durumu açılacak boşanma davasında tedbir nafakası talep etmesine engel değildir. Ancak nafaka davasında talebi reddedilen eşin halen sabit ve yeterli bir geliri var ise mahkemece boşanma davasındaki talebi de reddedilecektir.

Tedbir nafakasının miktarının belirlenmesi teknik ve özel bir bilgi gerektirmemektedir. Diğer bir deyişle tedbir nafakasında miktarın tayini aile mahkemesi hakiminin bilgisi dahilindedir. Bu sebeple tedbir nafakası tayininde bilirkişi incelemesine gerek yoktur. Aksi halde taraflar gereksiz yere bilirkişi ücreti ödeyecek ve yargılama da gereksiz yere uzamış olacaktır.

7. Tedbir Nafakasının Ödeme Biçimi ve Ödenme Türü

Hakim, hükmedilecek tedbir nafakasının ödenme türünde taraflar arasında bir anlaşma yoksa Türk parası olarak ödenmesine veya ayın olarak ödenmesine karar verebilir. Türk Borçlar Kanunu m. 99 uyarınca konusu para olan borç Ülke parası ile ödeneceğinden tedbir nafakasına Türk parası üzerinden karar verilmesi zorunludur. Ancak, taraflar arasında bir anlaşma mevcut ise bu durumda yabancı para üzerinden de tedbir nafakasına hükmedilebilir.

8. Tedbir Nafakasının Sona Ermesi

Çalışmamızda bu başlık altında tedbir nafakası takdir edilen eşin hangi durumlarda lehine takdir edilen nafakanın son bulacağını ikili bir ayırım altında incelenecektir.

8.1. Bağımsız Tedbir Nafakasının Sona Ermesi

Evlilik birliği içinde ayrı yaşamakta haklı olan eş lehine tedbir nafakası takdir edilmesi durumunda, takdir edilen bu tedbir nafakası ayrı yaşamakta haklı olduğu süre boyunca devam eder. Ayrı yaşamada haklı olunan sebebin ortadan kalkması durumunda mahkemeden tedbir nafakasının kaldırılması istenir. Tedbir nafakasının kaldırılması usulüne uygun olarak açılacak bir dava ile talep edilebilir.

Tedbir nafakasının durumun değişmesi halinde kaldırılması hususunda belirli bir süre öngörülmemiştir. Koşulların değişmesi halinde her zaman taraflarca tedbir nafakasının kaldırılması veya değiştirilmesi için dava açmak mümkündür.

8.2. Boşanma, Butlan veya Ayrılık Davası ile Hükmedilen Tedbir Nafakasının Sona Ermesi

Hakim tarafından hükmedilen tedbir nafakası süreli olarak verilebilir. Bu durumda sürenin dolması ile nafaka kendiliğinden sona erer.

Ayrılık ya da boşanma davaları ile birlikte taraflara tedbir nafakası kararı verilmişse, süreç tedbir nafakası kesinleşene kadar devam etmektedir. Bu bağlamda dava sonuçlanarak boşanma gerçekleşirse tedbir nafakası sona ermektedir. Bu durumda ayrıca bir dava açmaya gerek yoktur.

Boşanma ya da butlan davası ile birlikte tedbir nafakasına hükmedilmiş ve bu davalardan feragat edilmiş ise, nafaka feragat tarihinden itibaren sona erer. Feragat sonucu kesin hüküm söz konusu olacağından feragat kararının kesinleşme tarihinde son bulacak biçimde nafakaya hükmedilmesi doğdu olmayacaktır. Feragat beyanının mahkemeye ulaştığı anda nafaka son bulacaktır.

SONUÇ

Türk Medeni Hukukunda nafakalar bakım nafakaları ve yardım nafakaları olarak nafakalar iki ana başlık altında toplanmaktadır. Çalışmamızın konusunu oluşturan tedbir nafakası bakım nafakaları ana başlığı altında yer almaktadır.

Kanun koyucunun ailenin korunması amacıyla almış olduğu önlemlerden biri de tedbir nafakasıdır. Aile birliğindeki yardımlaşma düşüncesinden temelini alan tedbir nafakasında evlilik birliğinin devamı süresince eş veya çocuğun muhtaç hale gelmemesi amaçlanmaktadır.

Boşanma veya ayrılık davası açılması ile birlikte veya eşlerden birinin haklı bir sebebe dayanarak ayrı yaşama durumunda tedbir nafakası talep edilebilir. Tedbir nafakası ayrıca mutlak butlan veya nisbi butlan ile evliliğin geçersizliği durumlarında da talep edilebilen geçici bir nafaka türüdür. Tedbir nafakasından taraflardan birinin veya müşterek çocuğun muhtaç duruma düşmesini engellemek amaçlanmaktadır. Bu sebeple kanun koyucu muhtaç durumda düşme ihtimali olmayan eşe nafaka yükümlülüğü getirmiştir.

Not

Yazar tarafından herhangi bir potansiyel çıkar çatışması bildirilmemiştir.

Yazar Hakkında

Merve AKPINAR İŞ Yazar olarak

Kaynakça

- Akıntürk, Turgut / Ateş Karaman, Derya (2016) Türk Medenî Hukuku: Aile Hukuku, 2. cilt, 15. Baskı, İstanbul, Beta Yayınevi.
- Bozovalı, Haluk (1990) Mevzuattaki Son Değişikliklerle Öğretide ve Uygulamada Türk Medenî Hukukunda Bakım Nafakaları, İstanbul, Kazancı Matbaacılık.
- Demir, Mecit (2018) Türk Medeni Hukuku Öğreti ve Uygulamasında Yoksulluk Nafakası, Ankara.
- Eren, Fikret (2017) Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 21. Baskı, Ankara.
- Feyzioğlu, Feyzi Necmeddin (1986) Aile Hukuku, 3. baskı, İstanbul, Filiz Kitabevi.
- Gençcan, Ömer Uğur, (2021) Nafaka Hukuku, Genişletilmiş 2. Baskı, Ankara, Yetkin Yayıncılık.
- Oğuzman, Kemal / Dural, Mustafa (1998) Aile Hukuku, 2. Baskı, Filiz Kitabevi, İstanbul.
- Özüğür, Ali İhsan (2015) Nafaka Hukuku, 5. Baskı, Seçkin Yayıncılık.
- Öztan, Bilge (2004) Aile Hukuku, 5. Bası, Turhan Kitabevi, Ankara.
- Ruhi, Ahmet Cemal (2005) Türk Hukukunda Nafaka, Ankara.
- Şimşek Mustafa (2005) Aile Mahkemelerinin Görevine Giren Davalar ve Yargılama Usûlü, Ankara, Adalet Yayınevi.
- Tekinay, Selahattin Sulhi (1990) Türk Aile Hukuku, 7. Baskı, Filiz Kitabevi, İstanbul.
- Velidedeoğlu, Hıfzı Veldet (1948) Türk Medenî Hukuku: Aile Hukuku Dersleri, 2. cilt, İstanbul.
- Yalçinkaya Namık / Kaleli Şakir (1988) Yeni Boşanma Hukuku, B.II, Ankara.